

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 20. lokakuuta 2022
(OR. en)

13775/22

Toimielinten välinen asia:
2022/0336(NLE)

AVIATION 256
ICAO 88
RELEX 1377

EHDOTUS

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	20. lokakuuta 2022
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2022) 545 final
Asia:	Ehdotus NEUVOSTON PÄÄTÖKSEKSI Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kansainvälisten standardien hyväksymiseen, muuttamiseen tai eroavuuksista ilmoittamiseen kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteisiin 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18 ja 19 sisältyvien kansainvälisten standardien osalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2022) 545 final.

Liite: COM(2022) 545 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 20.10.2022
COM(2022) 545 final

2022/0336 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kansainvälisten standardien hyväksymiseen, muuttamiseen tai eroavuuksista ilmoittamiseen kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteisiin 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18 ja 19 sisältyvien kansainvälisten standardien osalta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee Euroopan unionin puolesta otettavaa kantaa seuraaviin:

- siviili-ilmailun turvallisuutta, lennonvarmistusta ja ilmaliikenteen hallintaa koskevien säädösten antaminen Kansainvälisen siviili-ilmailun neuvostossa (ICAO) eli kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen, jäljempänä 'Chicagon yleissopimus', liitteissä 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18 ja 19;
- eroavuuksista ilmoittaminen niiden hyväksytyjen säädösten kanssa, joilla on oikeusvaikutuksia edellä mainittujen Chicagon yleissopimuksen liitteiden aloilla, vastauksena ICAOn valtioille osoitamiin kirjeisiin, joissa sopimusvaltioita kehoitetaan joko ilmoittamaan hyväksymättä jättämisestään tai ilmoittamaan mahdollisista eroavuuksista hyväksytyihin toimenpiteisiin nähden.
- Chicagon yleissopimuksen 38 artiklan mukainen ilmoitus ICAO:lle sellaisista eroavuuksista nykyisiin standardeihin ja suositeltuihin käytäntöihin nähden, jotka johtuvat Chicagon yleissopimuksen edellä mainittuihin liitteisiin liittyvistä unionin säännösten muutoksista.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Chicagon yleissopimus

ICAO perustettiin Chicagossa vuonna 1944 allekirjoitetulla ja 4. huhtikuuta 1947 voimaan tulleella Chicagon yleissopimuksella. Kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat mainitun yleissopimuksen osapuolia ja näin ollen myös ICAOn jäseniä. Unionilla on tarkkailijan asema ICAO:ssa, ja se on tehnyt ICAOn kanssa yhteistyöpöytäkirjan, jossa vahvistetaan puitteet tehostetulle yhteistyölle ilmailun turvallisuuden, ilmailun turvaamisen, ilmaliikenteen hallinnan ja ympäristönsuojelun aloilla.¹

Chicagon yleissopimus sisältää 96 artiklaa, joissa vahvistetaan ICAO:ta ohjaavat perussäännöt ja -periaatteet. Sen tukena on 19 liitettä, jotka sisältävät säännöllisesti muutettavia standardeja ja suositeltuja menettelytapoja.

2.2. Kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö

ICAO hyväksyy kansainvälisiä siviili-ilmailun standardeja erityisesti ilmailun turvallisuuden, lennonvarmistuksen ja ilmaliikenteen hallinnan, ympäristön, ilmailun turvaamisen, lentoliikenteen talouskehityksen, matkustajien oikeuksien ja ilmailun sujuvuuden edistämisen alalla. Nämä aiheet sisältyvät Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) määräysten soveltamisalaan ja kuuluvat suurelta osin Euroopan unionin toimivaltaan. Unionin tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan varmistaa yhdenmukaisuus siviili-ilmailun alan kansainvälisten standardien kanssa.

¹ Neuvoston päätös (EU) 2011/530, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2011, Euroopan unionin ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön välisen tiiviimpää yhteistyötä koskevasta kehyksestä tehdyn yhteistyöpöytäkirjan allekirjoittamisesta unionin puolesta ja sen väliaikaisesta soveltamisesta (EUVL L 232, 9.9.2011, s. 1–7).

2.3. ICAOn neuvoston suunnitellut säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia unionissa

ICAOn neuvosto, joka on toinen ICAOn hallintoelimistä, ohjaa jatkuvasti ICAOn työtä. Se kokoontuu useita kertoja vuodessa.

Chicagon yleissopimuksen 54 artiklan 1 kohdan mukaan ICAOn neuvosto hyväksyy kansainväliset standardit ja suositellut menettelytavat, panee ne Chicagon yleissopimuksen liitteiksi ja ilmoittaa siitä kaikille sopimusvaltioille. ICAOn neuvosto tarkastelee 54 artiklan 1 kohdan mukaan myös ilmailukomission suosituksia liitteiden muuttamiseksi. Chicagon yleissopimuksen 90 artiklan mukaan liitteiden tai liitteen muutosten hyväksyminen neuvostossa edellyttää kahden kolmasosan äänenemmistöä ICAOn neuvostossa.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

Ehdotetaan, että ICAOn neuvoston istunnoissa unionin puolesta otettava kanta vahvistetaan kaksipuolaisella menettelyllä. Ensinnäkin unionin kannan monivuotiset pääperiaatteet ja suuntaviivat esitetään tällä neuvoston päätöksellä liitteessä 1. Toisessa vaiheessa komissio toimittaa kutakin ICAOn neuvoston istuntoa koskevan yksityiskohtaisen kannan neuvostolle käsiteltäväksi ja hyväksyttäväksi kirjallisena asiakirjana. Komissio ehdottaa kirjallisessa asiakirjassa yksityiskohtaista kantaa liitteessä 1 esitettyjen pääperiaatteiden ja suuntaviivojen sekä liitteessä 2 esitetyn menettelyn pohjalta.

Tämä lähestymistapa on käytössä muiden kansainvälisten organisaatioiden ja liikennealalla erityisesti satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan² satamavaltiovalvontakomitean osalta.

Ilmailualalla on jo olemassa vastaavanlainen neuvoston päätös eroavuuksien ilmoittamista ICAOille koskevasta unionin kannasta (neuvoston päätös (EU) 2021/1092³), ja sen voimassaolo päättyy 30. marraskuuta 2022. Sen vuoksi tämän ehdotuksen tavoitteena on myös taata jatkuvuus mainitun neuvoston päätöksen jälkeen ja tarkistaa sen soveltamisalaa sen varmistamiseksi, että Chicagon yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia kysymyksiä käsitellään johdonmukaisesti unionin tasolla.

ICAOn päätöksentekoprosessin ominaisuuksien vuoksi komissio ehdottaa edellä mainittua menettelyä

- (a) uusien tai muutettujen säädösten antamisen osalta;
- (b) sen jälkeen, kun on ilmoitettu uusien säädösten antamisesta valtioille osoitetulla kirjeellä, jossa sopimusvaltioita kehoitetaan joko ilmoittamaan hyväksymättä jättämisestään tai ilmoittamaan mahdollisista eroavuuksista ja hyväksytyjen toimenpiteiden noudattamispäivästä; ja
- (c) vaatimukseen ilmoittaa eroavuuksista olemassa oleviin standardeihin ja suositeltuihin käytäntöihin nähden.

² Neuvoston päätös (EU) 2016/381, annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016, satamavaltioiden suorittamaa valvontaa koskevan Pariisin yhteisymmärryspöytäkirjan satamavaltiovalvontakomiteassa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta (EUVL L 72, 17.3.2016, s. 53).

³ Neuvoston päätös (EU) 2021/1092, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2021, Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön lentoturvallisuuden alalla hyväksymiä kansainvälisiä standardeja koskevista eroavuuksista ilmoittamiseen liittyvien kriteerien ja menettelyn vahvistamisesta (EUVL L 236, 5.7.2021, s. 51).

ICAOn sisäisissä säännöissä sallitaan erityisesti asiakirjojen toimittaminen vähintään 10 päivää ja enintään 24 tuntia ennen ICAOn neuvoston istuntoa (asiakirjojen luonteesta riippuen). Vasta tällöin kaikki toimitetut asiakirjat tulevat saataville ja komissio voi tarkastella asiakirjoja valmistellakseen unionin kannan EU:n toimivaltaan kuuluviin kysymyksiin, joista tullaan keskustelemaan ja päättämään ICAOn neuvostossa. Asiakirjojen saatavuuden ja ICAOn neuvoston istunnon alkamisen välinen aika voi vaarantaa SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan mukaisen lainsäädännössä vaaditun neuvoston päätöksen oikea-aikaisen valmistelun ja hyväksymisen.

Jotta voidaan varmistaa unionin kannan johdonmukaisuus ICAOn hyväksymisprosessin kaikissa vaiheissa, ehdotettua kaksiportaista menettelyä olisi sovellettava yhtäläisesti Chicagon yleissopimuksen 90 artiklan mukaiseen hyväksymättä jättämistä koskevaan ilmoitukseen ja sen 38 artiklan mukaiseen eroavuuksista ilmoittamiseen.

Sen vuoksi ehdotetaan, että hyväksytään SEUT 218 artiklan 9 kohdan perusteella neuvoston päätös Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kansainvälisten standardien hyväksymiseen, muuttamiseen tai eroavuuksista ilmoittamiseen seuraavien osalta:

- (a) jokainen ICAOn neuvoston istunto;
- (b) kun ICAOn valtioille osoittamaa kirjettä koskevan menettelyn seurauksena vaaditaan hyväksymättä jättämisen rekisteröinti tai ilmoitus eroavuudesta hyväksytyihin toimenpiteisiin nähden;
- (c) kun tarvitaan ilmoitus unionin säännösten muutoksista johtuvista eroista.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdassa määrätään päätöksistä ”sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita”.

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohtaa sovelletaan riippumatta siitä, onko unioni kyseisen elimen jäsen tai kyseisen sopimuksen osapuoli.⁴

Ilmaisu ”säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia” kattaa myös säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavan kansainvälisen oikeuden nojalla. Se kattaa myös välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla, mutta jotka ”voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännösten sisältöön, jonka unionin lainsäätävä antaa”.⁵

4.1.2. Soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa

ICAO on sopimuksella eli Chicagon yleissopimuksella perustettu elin.

Säädökset, jotka ICAOn on määrä antaa, ovat säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia. Tämä johtuu siitä, että ICAOn hyväksymiä standardeja ja suositeltuja menettelytapoja sovelletaan Chicagon yleissopimuksen nojalla, ellei jokin sopimusvaltio ilmoita eroavuudesta ICAOlle (Chicagon yleissopimuksen 38 artikla), ja jos ne ovat hyväksytyjä ja voimassa olevia, ne sitovat kaikkia ICAOn sopimusvaltioita Chicagon yleissopimuksen mukaisesti ja siinä

⁴ Asia C-399/12, Saksa v. neuvosto (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, 64 kohta.

⁵ Asia C-399/12 Saksa v. neuvosto (OIV), ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

määrätyin rajoituksin. Jokainen sopimusvaltio sitoutuukin Chicagon yleissopimuksen 37 artiklan mukaan tekemään yhteistyötä varmistaakseen tällaisten standardien ja suositeltujen menettelytapojen mahdollisimman suuren yhdenmukaisuuden. Lisäksi ne otetaan mahdollisuuksien mukaan huomioon unionin lainsäädännössä, minkä vuoksi nämä standardit ja suositellut menettelytavat voivat vaikuttaa ratkaisevasti unionin lainsäädännön sisältöön siviili-ilmailun alalla.

Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta yleissopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Päätösehdotuksen menettelyllinen oikeusperusta on näin ollen SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee. Jos suunnitellulla säädöksellä on kaksi tavoitetta tai siihen sisältyy kaksi osatekijää ja jos näistä tavoitteista tai osatekijöistä toinen on mahdollista määritellä s \ddot{e} eksi pääasialliseksi tavoitteeksi tai osatekijäksi, johon nähden toinen tavoite tai osatekijä on liitännäinen, SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksyttävällä päätöksellä on oltava vain yksi aineellinen oikeusperusta eli se, jota pääasiallinen tai ensisijainen tavoite tai osatekijä edellyttää.

4.2.2. Soveltaminen käsiteltävänä olevassa asiassa

Suunnitellulla säädöksellä on tavoitteita ja siihen sisältyy osatekijöitä, jotka koskevat yhteistä liikennepolitiikkaa.

Ehdotetun päätöksen aineellinen oikeusperusta on näin ollen SEUT-sopimuksen 100 artiklan 2 kohta.

4.3. Päätelmät

Ehdotetun neuvoston päätöksen oikeusperustana on SEUT-sopimuksen 100 artiklan 2 kohta yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS**Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta kansainvälisten standardien hyväksymiseen, muuttamiseen tai eroavuuksista ilmoittamiseen kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimuksen liitteisiin 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18 ja 19 sisältyvien kansainvälisten standardien osalta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Chicagossa 7 päivänä joulukuuta 1944 allekirjoitettu kansainvälisen siviili-ilmailun yleissopimus, jäljempänä 'Chicagon yleissopimus', joka sääntelee kansainvälistä lentoliikennettä tuli voimaan 4 päivänä huhtikuuta 1947. Sillä perustettiin Kansainvälinen siviili-ilmailujärjestö, jäljempänä 'ICAO'.
- (2) Unionin jäsenvaltiot ovat Chicagon yleissopimuksen osapuolia ja ICAOn sopimusvaltioita, ja unionilla on tarkkailijan asema tietyissä ICAOn elimissä.
- (3) Chicagon yleissopimuksen 54 artiklan 1 kohdan mukaan ICAOn neuvosto voi hyväksyä ilmailua koskevia kansainvälisiä standardeja ja suositeltuja menettelytapoja ja panna niitä Chicagon yleissopimuksen liitteiksi, jäljempänä 'ICAO:n liitteet'.
- (4) On aiheellista vahvistaa unionin puolesta ICAOn neuvostossa otettava kanta, koska ICAOn standardit ja suositellut menettelytavat voivat vaikuttaa ratkaisevasti unionin lainsäädännön sisältöön siviili-ilmailun alalla siltä osin kuin ne otetaan huomioon johdanto-osan 9 ja 10 kappaleessa tarkoitettussa lainsäädännössä.
- (5) Chicagon yleissopimuksen 90 artiklan mukaan jokainen ICAOn liite tai ICAOn liitteen muutos tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua sen toimittamisesta ICAOn sopimusvaltioille tai ICAOn neuvoston mahdollisesti määräämän pitemmän ajanjakson päätyttyä, ellei ICAOn sopimusvaltioiden enemmistö sillä välin ilmoita, etteivät ne hyväksy kyseistä liitettä tai muutosta. Kun standardit on hyväksytty ja ne ovat tulleet voimaan, ne sitovat kaikkia ICAOn sopimusvaltioita, myös kaikkia unionin jäsenvaltioita, Chicagon yleissopimuksen ja erityisesti sen 37 ja 38 artiklan mukaisesti ja siinä määrättyissä rajoissa.
- (6) Chicagon yleissopimuksen 38 artiklan mukaan ICAOn sopimusvaltio, joka ei joka suhteessa voi noudattaa jotain standardia tai saattaa omia määräyksiään tai käytäntöjään täysin jonkin standardin mukaisiksi viimeksi mainitun tultua muutetuksi taikka pitää välttämättömänä joissakin kohdin standardilla määrätystä eroavien määräysten tai käytäntöjen hyväksymistä, on velvollinen heti ilmoittamaan ICAO:lle standardilla määrätyn ja omien määräyksiensä tai käytäntönsä eroavuuksista. Jos standardiin on tehty muutoksia, on jokaisen valtion, joka vastaavasti ei muuta omia määräyksiään tai käytäntöjään, ilmoitettava tästä ICAO:lle 60 päivän kuluessa

standardin muutoksen tultua hyväksytyksi tai annettava tieto toimenpiteistä, joihin se aikoo ryhtyä.

- (7) ICAOn sisäiset säännöt, erityisesti se, että ICAOn neuvostossa uusista standardeista tai standardien muutoksista tehtäviin päätöksiin liittyvät asiakirjat saadaan käyttöön myöhäisessä vaiheessa, ICAOn sopimusvaltioille asettamat määräajat, joiden kuluessa ICAOn sopimusvaltioiden on ilmoitettava eroavuuksista standardien suhteen, sekä ilmailun turvallisuuden, lennonvarmistuksen ja ilmaliikenteen hallinnan aloilla vuosittain ilmoitettavien eroavuuksien määrä vaikeuttavat unionin puolesta SEUT 218 artiklan 9 kohtaan perustuvassa neuvoston päätöksessä esitettävän kannan vahvistamista hyvissä ajoin.
- (8) Lisäksi ICAOn neuvoston ilmailun turvallisuuden, lennonvarmistuksen ja ilmaliikenteen hallinnan aloilla hyväksymät standardit koskevat suurelta osin unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvia asioita. Sen vuoksi on tehokasta ja asianmukaista vahvistaa puitteet, joita noudatetaan hyväksyttäessä uusia standardeja, muutettaessa standardeja tai ilmoitettaessa eroavuuksista unionin yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvien ilmailun turvallisuuden, lennonvarmistuksen ja ilmaliikenteen hallinnan alojen standardeihin nähden, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden Chicagon yleissopimuksen mukaisia oikeuksia ja velvoitteita. ICAOn tasolla ilmailun turvallisuutta, lennonvarmistusta ja ilmaliikenteen hallintaa koskevat standardit sisältyvät pääasiassa ICAOn liitteisiin 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18 ja 19.
- (9) Unionin tasolla näihin standardeihin sisältyvät ilmailun turvallisuutta koskevat vaatimukset on pääasiassa otettu huomioon ja niihin viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EU) 2018/1139⁶, (EU) 996/2010⁷, (EY) N:o 2111/2005⁸ ja (EU) N:o 376/2014⁹ sekä niihin perustuvissa täytäntöönpanosäädöksissä ja delegoiduissa säädöksissä, joita ovat erityisesti komission asetukset (EU) N:o 1178/2011¹⁰, (EU) N:o 748/2012¹¹, (EU) N:o 965/2012¹², (EU) N:o 139/2014¹³, (EU)

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1139, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2018, yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta (EUVL L 212, 22.8.2018, s. 1).

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 996/2010, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnasta ja ehkäisemisestä ja direktiivin 94/56/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 12.11.2010, s. 35).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2111/2005, annettu 14 päivänä joulukuuta 2005, yhteisössä toimintakieltoon asetettuja lentoliikenteen harjoittajia koskevan yhteisön luettelon laatimisesta ja lennon suorittavan lentoliikenteen harjoittajan ilmoittamisesta lentomatikustajille sekä direktiivin 2004/36/EY 9 artiklan kumoamisesta (EUVL L 344, 27.12.2005, s. 15).

⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 376/2014, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, poikkeamien ilmoittamisesta, analysoinnista ja seurannasta siviili-ilmailun alalla, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 996/2010 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/42/EY, komission asetusten (EY) N:o 1321/2007 ja (EY) N:o 1330/2007 kumoamisesta (EUVL L 122, 24.4.2014, s. 18).

¹⁰ Komission asetus (EU) N:o 1178/2011, annettu 3 päivänä marraskuuta 2011, siviili-ilmailun lentomiehistöä koskevien teknisten vaatimusten ja hallinnollisten menettelyjen säätämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 nojalla (EUVL L 311, 25.11.2011, s. 1).

¹¹ Komission asetus (EU) N:o 748/2012, annettu 3 päivänä elokuuta 2012, ilma-alusten ja niihin liittyvien tuotteiden, osien ja laitteiden lentokelpoisuus- ja ympäristösertifiointia sekä suunnittelu- ja tuotanto-organisaatioiden sertifiointia koskevista täytäntöönpanosäännöistä (EUVL L 224, 21.8.2012, s. 1).

N:o 452/2014¹⁴, (EU) N:o 1321/2014¹⁵, (EU) 2015/640¹⁶, (EU) 2019/947¹⁷, (EU) 2019/945¹⁸ ja (EU) 2021/664¹⁹.

- (10) Unionin tasolla näihin standardeihin sisältyvät lennonvarmistusta ja ilmaliikenteen hallintaa koskevat vaatimukset on pääasiassa otettu huomioon ja niihin viitataan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EY) N:o 549/2004²⁰, (EY) N:o 550/2004²¹ ja (EY) 551/2004²² sekä niihin perustuvissa täytäntöönpanosäädöksissä ja delegoiduissa säädöksissä, joita ovat erityisesti komission asetukset (EU) N:o 923/2012²³, (EU) N:o 1332/2011²⁴, (EU) 2018/1048²⁵ ja (EU) 2015/340²⁶.

¹² Komission asetus (EU) N:o 965/2012, annettu 5 päivänä lokakuuta 2012, lentotoimintaan liittyvistä teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti (EUVL L 296, 25.10.2012, s. 1).

¹³ Komission asetus (EU) N:o 139/2014, annettu 12 päivänä helmikuuta 2014, lentopaikkoihin liittyvistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti (EUVL L 44, 14.2.2014, s. 1).

¹⁴ Komission asetus (EU) N:o 452/2014, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2014, kolmansien maiden lentotoiminnan harjoittajien lentotoimintaan liittyvien teknisten vaatimusten ja hallinnollisten menettelyjen vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti (EUVL L 133, 6.5.2014, s. 12).

¹⁵ Komission asetus (EU) N:o 1321/2014, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, ilma-alusten sekä ilmailutuotteiden, osien ja laitteiden jatkuvan lentokelpoisuuden ylläpidosta ja näihin tehtäviin osallistuvien organisaatioiden ja henkilöstön hyväksymisestä (EUVL L 362, 17.12.2014, s. 1).

¹⁶ Komission asetus (EU) 2015/640, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2015, lentotoiminnan lajin mukaisista täydentävistä yksityiskohtaisista lentokelpoisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 965/2012 muuttamisesta (EUVL L 106, 24.4.2015, s. 18).

¹⁷ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/947, annettu 24 päivänä toukokuuta 2019, säännöistä ja menetelmistä miehittämättömien ilma-alusten käytössä (EUVL L 152, s. 45).

¹⁸ Komission delegoitu asetus (EU) 2019/945, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2019, miehittämättömistä ilma-alusjärjestelmistä ja kolmansien maiden miehittämättömien ilma-alusjärjestelmien käyttäjistä (EUVL L 152, s. 1).

¹⁹ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2021/664, annettu 22 päivänä huhtikuuta 2021, U-spacen sääntelykehiksestä (EUVL L 139, 23.4.2021, s. 161).

²⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 549/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan toteuttamisen puitteista (puiteasetus) (EUVL L 096, 31.3.2004, s. 1).

²¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 550/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, lennonvarmistuspalvelujen tarjoamisesta yhtenäisessä eurooppalaisessa ilmatilassa (palveluntarjonta-asetus) (EUVL L 96, 31.3.2004, s. 10).

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 551/2004, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2004, yhtenäisen eurooppalaisen ilmatilan organisoinnista ja käytöstä (ilmatila-asetus) (EUVL L 96, 31.3.2004, s. 20).

²³ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 923/2012, annettu 26 päivänä syyskuuta 2012, yhteisistä lentosäännöistä, lennonvarmistuspalveluja ja -menetelmiä koskevista operatiivisista säännöksistä sekä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1035/2011 ja asetusten (EY) N:o 1265/2007, (EY) N:o 1794/2006, (EY) N:o 730/2006, (EY) N:o 1033/2006 ja (EU) N:o 255/2010 muuttamisesta (EUVL L 281, 13.10.2012, s. 1).

²⁴ Komission asetus (EU) N:o 1332/2011, annettu 16 päivänä joulukuuta 2011, ilmatilan käyttöä koskevista yhteisistä vaatimuksista ja toimintamenetelmistä yhteentörmäysten välttämiseksi ilmassa (EUVL L 336, 20.12.2011, s. 20).

²⁵ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/1048, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, ilmatilan käyttöä koskevista vaatimuksista ja toimintamenetelmistä suorituskykyyn perustuvassa navigoinnissa (EUVL L 189, 26.7.2018, s. 3).

²⁶ Komission asetus (EU) 2015/340, annettu 20 päivänä helmikuuta 2015, lennonjohtajien lupakirjoja ja todistuksia koskevista teknisistä vaatimuksista ja hallinnollisista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 mukaisesti, komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 923/2012 muuttamisesta ja komission asetuksen (EU) N:o 805/2011 kumoamisesta (EUVL L 63, 6.3.2015, s. 1).

- (11) Kun otetaan huomioon siviili-ilmailun turvallisuuden, lennonvarmistuksen ja ilmaliikenteen hallinnan erityispiirteet verrattuna muihin ICAOssa käsiteltäviin aloihin, erityisesti ICAOn neuvoston näillä aloilla hyväksymien standardien ja muiden asiaan liittyvien päätösten suuri määrä sekä vuosittain ilmoitettavien eroavuuksien määrä, on tarkoituksenmukaista vahvistaa monivuotinen kanta, joka koostuu pääperiaatteista ja suuntaviivoista. Useimmat ICAOn neuvostossa käsiteltävät aiheet kuuluvat ICAOn työohjelmaan, joka vahvistetaan sen kolmen vuoden välein järjestettävässä yleiskokouksessa. Sen vuoksi on mahdollista vahvistaa ICAOn neuvostossa unionin puolesta otettava yleinen kanta.
- (12) Yksityiskohtainen unionin kanta olisi määriteltävä liitteessä 1 esitettyjen pääperiaatteiden ja suuntaviivojen sekä liitteessä 2 vahvistetun menettelyn perusteella sekä niiden tavoitteiden mukaisesti, joihin unioni pyrkii ilmailua koskevan yhteisen liikennepolitiikan puitteissa, jotta voidaan edistää turvallista, varmaa, tehokasta, suorituskykyistä, avointa, taloudellisesti kannattavaa ja ympäristön kannalta kestäväää lentoliikennejärjestelmää.
- (13) ICAOille ilmoitettavien eroavuuksien olisi perustuttava erityisesti tietoihin, joita Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto (EASA) toimittaa asetuksen (EU) 2018/1139 90 artiklan 4 kohdan mukaisesti tarvittaessa. Eroavuuksilmoitusten olisi noudatettava muotoa, jonka ICAO määrittelee Electronic Filing of Differences -järjestelmässä, jos ICAO sitä vaatii. Jos unionin puolesta otettava kanta vahvistetaan tämän puitepäätöksen nojalla kirjallisessa asiakirjassa, jonka komissio toimittaa neuvoston käsiteltäväksi ja hyväksyttäväksi, tällaisessa asiakirjassa olisi tarvittaessa ja tapauskohtaisesti ilmoitettava, olisiko jäsenvaltioille annettava joustovaraa kyseessä olevien eroavuuksien ilmoittamismuodon osalta. Lisäksi komission olisi pyrittävä aloittamaan tällaisen asiakirjan valmistelu niin pian kuin mahdollista, jotta valmistelulle jäisi riittävästi aikaa, mukaan lukien asiantuntijatasolla mahdollisesti toteutettavat asianmukaiset kuulemiset.
- (14) ICAOn neuvoston ilmailun turvallisuuden, lennonvarmistuksen ja ilmaliikenteen hallinnan aloilla hyväksymiä standardeja koskevat eroavuudet voivat perustua myös kansallisiin toimenpiteisiin, joita on toteutettu asetuksen (EU) 2018/1139 71 artiklan nojalla kiireellisissä ja ennalta arvaamattomissa olosuhteissa, jos kyseiset toimenpiteet eroavat standardeista, minkä vuoksi ne Chicagon yleissopimuksen 38 artiklan mukaan edellyttävät eroavuuksien ilmoittamista ICAOille. Sen vuoksi tässä päätöksessä on myös aiheellista määritellä menettely, jota on noudatettava tällaisten eroavuuksien määrittelemiseksi. Menettelyn olisi oltava riippuvainen toteutettujen kansallisten toimenpiteiden soveltamisalasta ja kestosta, ja sen olisi annettava jäsenvaltioille mahdollisuus noudattaa viipymättä Chicagon yleissopimuksen 38 artiklan mukaisia kansainvälisiä velvoitteitaan. Menettely ei saisi vaikuttaa asetuksen (EU) 2018/1139 71 artiklassa säädettyihin edellytyksiin ja menettelyyn.
- (15) Unionin kannan esittävät ne unionin jäsenvaltiot, jotka ovat ICAOn jäseniä, toimien yhdessä unionin etujen mukaisesti ja komission avustamana unionin tarkkailijan aseman mukaisesti.
- (16) Tämän päätöksen täytäntöönpanon olisi mahdollistettava jäsenvaltioille Chicagon yleissopimuksen mukaisten velvoitteiden noudattaminen.
- (17) Tätä päätöstä olisi sovellettava rajoitetun ajan eli siihen asti, kun ICAOn 42. yleiskokousta seuraava ICAOn neuvoston istunto päättyy,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön neuvostossa unionin puolesta esitettävä kanta, kun kyseisen elimen on määrä antaa siviili-ilmailun turvallisuudesta, lennonvarmistuksesta ja ilmaliikenteen hallinnasta päätöksiä, jotka koskevat liitteitä 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 18 ja 19, esitetään liitteessä 1.

2 artikla

ICAOn neuvoston kussakin istunnossa otettavaa unionin kantaa tarkennetaan liitteen 2 mukaisesti.

3 artikla

Unionin puolesta otettava kanta edellä mainituissa Chicagon yleissopimuksen liitteissä olevia standardeja koskevien eroavuuksien ilmoittamiseen ICAOlle vahvistetaan liitteessä 1 esitetyn kannan mukaisesti.

4 artikla

Jos unionin oikeus eroaa tämän päätöksen 1 artiklassa tarkoitetuista standardeista, minkä vuoksi kyseisiä standardeja koskevat eroavuudet on Chicagon yleissopimuksen 38 artiklan mukaan ilmoitettava ICAOlle, komissio toimittaa hyvissä ajoin ja vähintään kaksi kuukautta ennen ICAOn eroavuuksien ilmoittamiselle asettamaa määräaikaa neuvoston käsiteltäväksi ja hyväksyttäväksi kirjallisen asiakirjan, joka perustuu erityisesti tietoihin, jotka Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto (EASA) toimittaa tarvittaessa asetuksen (EU) 2018/1139 90 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja joka sisältää yksityiskohtaiset tiedot ICAOlle ilmoitettavista eroavuuksista sekä maininnan jäsenvaltioille ilmoitusmuodon osalta annetusta joustovarasta, jos sellaista on.

5 artikla

Jos jäsenvaltio toteuttaa asetuksen (EU) 2018/1139 71 artiklan mukaisesti kansallisia toimenpiteitä, joilla myönnetään yksittäisiä luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä koskevia tai kokonaiskestoltaan enintään kahdeksan kuukauden mittaisia poikkeuksia, ja jos kyseiset kansalliset toimenpiteet eroavat tämän puitepäätöksen 3 artiklassa tarkoitetuista standardeista ja edellyttävät kyseisiä standardeja koskevien eroavuuksien ilmoittamista Chicagon yleissopimuksen 38 artiklan mukaisesti, kyseisen jäsenvaltion on viipymättä tiedotettava komissiolle kaikista ilmoitettavista eroavuuksista.

Jos asetuksen (EU) 2018/1139 71 artiklan mukaisesti myönnettyjä poikkeuksia sovelletaan yleisesti ja niiden kokonaiskesto ylittää kahdeksan kuukautta, komissio toimittaa viimeistään kahden viikon kuluttua siitä, kun EASA on toimittanut sille mainitun asetuksen 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti suosituksen, neuvoston käsiteltäväksi ja hyväksyttäväksi kirjallisen asiakirjan, jossa otetaan erityisesti huomioon kyseisen jäsenvaltion toimittamat tiedot ja tarvittaessa EASAn mainitun asetuksen 90 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamat tiedot ja joka sisältää yksityiskohtaiset tiedot ICAOlle ilmoitettavista eroavuuksista.

6 artikla

Tämän päätöksen täytäntöönpano mahdollistaa jäsenvaltioille Chicagon yleissopimuksen mukaisten velvoitteiden noudattamisen.

7 artikla

Jäsenvaltiot esittävät ICAOn elimissä unionin puolesta ICAOssa otettavan kannan toimien yhdessä unionin etujen mukaisesti, ja komissio avustaa niitä unionin tarkkailijan aseman mukaisesti.

8 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2025. Komission ehdotuksesta neuvosto voi jatkaa sen soveltamista tai muuttaa sitä muulla tavoin.

9 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*